

РЕШЕНИЕ

№ 2123

гр. София, 22.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 11.03.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Детелина Начева, като разгледа дело номер **13632** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. чл. 211 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба и допълнение към нея на С. Н. П. срещу заповед № 8121К -13407/31.10.2019г. на министъра на вътрешните работи в ЧАСТТА по т.3 с която е отстранен временно от длъжност –разузнавач в сектор 02 „Данъчни престъпления и осигурителна система“ в ГДБОП-МВР, на основание чл. 214, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, считано от датата на издаване на заповедта.

В жалбата и допълнението към нея се излагат съображения, че заповедта в оспорената част е незаконосъобразна, в противоречие с материалния закон и целта на закона. Наличието на дисциплинарно производство не било съображение от конституционен порядък, което да обоснове ограничаване правото му на труд. Сочил, че били изложени бланкетни мотиви за отстраняването му от длъжност, които не отразявали реална опасност от разкриване на обективната истина в дисциплинарното производство. Не била налице втората кумулативно изискуема предпоставка по чл. 214, ал. 1, т. 1 от ЗМВР. Моли да се отмени заповедта в оспорената ѝ част. Представя писмени бележки.

Ответникът – министъра на вътрешните работи чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Претендира юриск.възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК приетите по делото писмени доказателства, и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбоподателят е инспектор - разузнавач в сектор 02 „Данъчни престъпления и осигурителна система“ в ГДБОП-МВР - тоест държавен служител - полицейски орган по смисъла на чл. 142, ал. 1, т. 1 ЗМВР вр. чл. 57, ал. 1 ЗМВР.

Със заповед № 8121К - 8255/02.04.2019 г на министъра на вътрешните работи е образувано дисциплинарно производство срещу жалбоподателя за тежки нарушения на служебната дисциплина по см. на чл.194 ал.2 т.1 пр.1 и т.4 от ЗМВР , за които е предвидено дисциплинарно наказание "уволнение" на основание чл. 207, ал. 1, т. 1 и ал. 2.

Със заповед № 8121К -13407/31.10.2019г. на министъра на вътрешните работи в ЧАСТТА по т.3 С. П. е отстранен временно от длъжност –разузнавач в сектор 02 „Данъчни престъпления и осигурителна система“ в ГДБОП-МВР, на основание чл. 214, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, считано от датата на издаване на заповедта.Посочено е , че служебното положение на Св.П. би затруднило разкриването на обективната истина, длъжността му му предоставя достъп до информационните фондове на МВР, в т.ч. и данни за свидетели, от които следва да се снемат сведения по дисциплинарното производство. В качеството си на полицейски орган може да окаже натиск върху свидетелите и манипулиране сведенията им. Същевременно можел да унищожи и укрие информация /документи, актове/ свързани с предмета на доказване в дисциплинарното производство.

Жалбата е подадена в законоустановения по чл.140, ал.1 АПК срок срещу волеизявление на административен орган, за което е предвидена възможност за съдебен контрол чл.211 от ЗМВР и от лице, което има правен интерес от обжалването - адресата на акта.

Заповедта - в оспорената ѝ част относно разпореденото отстраняване от длъжност на жалбоподателя - е издадена от компетентния орган по чл. 214, ал. 1 т. 1 ЗМВР във връзка чл. 207, ал. 1 т. 1 от ЗМВР - органът, образувал дисциплинарното производство, а именно министърът на вътрешните работи в изискуемата писмена форма.

Противно на доводите на жалбоподателя, съдът намира, че акта в оспорената му част съдържа изискуемите реквизити и в частност фактическите и правни основания за издаването . Налице са материално правните предпоставки за временно отстраняване от длъжност при условията на чл. 214, ал. 1, т. 1 ЗМВР - срещу П. е образувано дисциплинарно производство за тежки нарушения на служебната дисциплина по чл. 203, ал. 1, т. 7 и т. 13 ЗМВР и служебното му положение би затруднило разкриването на обективната истина чрез възможността му да повлияе на

лицата, които ще бъдат разпитвани като свидетели и достъпа му до документи от значение за изясняване на фактите по дисциплинарното дело. Административният орган е изложил мотиви, обосноваващи преценката му, че следва служителят да бъде отстранен временно от длъжност, които кореспондират с изложените факти и докладните записки и заповедта за образуване на дисциплинарно производство. Според съда, служебното положение на Св. П. действително ще затрудни разкриването на обективната истина, тъй като същият има достъп до информационните масиви и от тук възможност за манипулиране на доказателства, релевантни в дисциплинарното производство, при провеждането на което ще бъдат снемани сведения от свидетели- служители в търговски обекти, по отношение на които се твърди, че е извършвал неправомерни действия и чиито показания са от съществено значение за установяване на фактическата обстановка. Оставането на длъжността би могло да повлияе на обективността на свидетелите или да им въздейства да откажат да дават сведения по дисциплинарното производство, поради което правилно органът е приел, че са налице предпоставките на разпоредбата на чл. 214, ал. 1, т. 1 от ЗМВР.

Предмет на настоящото производство е законосъобразността на разпореденото временно отстраняване от длъжност и доколкото то е обосновано при преценката на баланса между защитата на обществения интерес, от една страна, а от друга - правото на С. П. да изпълнява функции по служебното си правоотношение. Напълно убедителни са аргументите за необходимостта жалбоподателят да бъде отстранен временно от длъжност за нуждите на дисциплинарното производство. Служебното му положение –разузнавач в сектор „Данъчни престъпления и осигурителна система“ му осигурява възможност за непосредствен контакт, предпоставя връзка със служители на търговски обекти относно които се твърди да е осъществявано изнудване. Затова съдът приема, че присъствието на жалбоподателя на работното му място не би допринесло за установяване обективната истина по образуваното срещу него дисциплинарно производство, предвид хипотетичната възможност да повлияе на служителите на търговските обекти, както и достъпа му до документи които имат значение за изясняване на фактите по дисциплинарното дело.

Не са допуснати нарушения на административно-производствените правила при издаване на оспорената част от заповедта. Спазена е и целта на закона - а именно да се създадат предпоставки за разкриване на обективната истина в образуваното дисциплинарно производство.

Във връзка с изложените в допълнението към жалбата доводи, че е нарушено конституционното му право на труд и възнаграждение, следва да се отбележи, че временното отстраняване от длъжност по чл. 214, ал. 1 т.1 ЗМВР като мярка на държавна административна принуда засяга в съществена степен правото на труд, гарантирано от чл. 16 вр. чл. 48, ал. 1 от Конституцията и свързаното с него право на обществено осигуряване по чл. 51, ал. 1 от Конституцията. Тази защита не е абсолютна - тези права могат да са обект на ограничения в обществен интерес при легитимна цел и пропорционалност между целта и степента на ограничение. В случая постановеното временно отстраняване цели да защити специфичния институционален авторитет на службата в МВР, който би могъл да бъде компрометиран, ако това лице

продължи да изпълнява същата служебна дейност, във връзка с която срещу него се води дисциплинарно производство. Същевременно се предотвратяват негови действия, които биха осуетили или затруднили обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства - предмет на дисциплинарното му разследване. Тази цел е легитимна, а издаването на заповедта не е превратно упражнена власт. Не и непропорционално, защото накърняването на правата на отстранения държавен служител е балансирано от законодателя с режима на компенсиране, изрично въведен с чл. 214, ал. 5 ЗМВР - Когато дисциплинарното производство по ал. 1, т. 1 и ал. 2 бъде прекратено или когато на служителя не бъде наложено наказание "уволнение", той се възстановява на заеманата длъжност и му се изплаща възнаграждението за времето на отстраняване.

Съдът намира, че е спазен принципът за съразмерност и е постановен административен акт в съответствие с целта на закона.

Заповедта в оспорената част се явява законосъобразен административен акт, издаден при спазване на административнопроизводствените правила и на приложимите в случая материалноправни разпоредби. Не са налице основания за отмяната ѝ в посочената част по т.3, каквито се сочат от жалбоподателя. Жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

Относно разноските: С оглед изхода на спора и направеното от процесуалния представител на ответната страна искане за присъждане на разноски, на същата се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100 лв., определен съгласно чл. 78, ал.8 от ГПК във връзка с чл.143, ал.4 и чл.144 от АПК вр.с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба и допълнение към нея на С. Н. П. срещу заповед № 8121К -13407/31.10.2019г. на министъра на вътрешните работи в ЧАСТТА по т.3 с която е отстранен временно от длъжност –разузнавач в сектор 02 „Данъчни престъпления и осигурителна система“ в ГДБОП-МВР, на основание чл. 214, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, считано от датата на издаване на заповедта.

ОСЪЖДА С. Н. П. да заплати на Министерство на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ:

